

Urbàlia Rurana durant un assaig. / JESÚS CÍSCAR

A MANERA DE TASCÓ

Tria llibres

Vicent Alonso

Una empresa que, en els nostres dies, naix amb els objectius de "transformar, reequilibrar i millorar les bases de l'ecosistema editorial actual mitjançant l'aplicació d'eines i d'estratègies proactives al servei de l'edició independent" ha de ser necessàriament ben rebuda. I amb més motius si, d'altra banda, se'ns presenta com a resultat de la imaginació de joves gestors de la cultura. Parle de Tria Llibres, que l'altre dia féu una petita festa de presentació a València. La sala, de gom a gom i sense ni una sola paraula destinada a descriure o a fomentar el desànim o la queixa. Feia temps que no assistia a un acte amb el llibre com a protagonista en què no aparegueren les maleïdes xifres dels percentatges irrisoris de lectura, les referències a l'inexistent suport institucional o a la proclamada incapacitat de la gent per a entendre les essències de la literatura més excelsa. I no és que aquestes esgarrifoses constatacions no tinguen raó de ser. En tenen, per desgràcia. Però què guanyem repetint-les fins a l'extenuació, que és el que hem fet des de temps immemorials? Sabudes les desgràcies que defineixen la cultura contemporània, i totes les especificitats que hi hem d'afegir des de la nostra condició de cultura menuda, s'agraeix que alguns es posen a pensar en noves maneres, és a dir, a cercar solucions possibles que ens possibiliten la modificació d'una realitat poc favorable als nostres interessos.

Certament, la gent de Tria Llibres transmet il·lusió, com es feia notar l'altre dia entre el públic assistent a la festa. Un públic majoritàriament jove a qui agrada que l'empresa aposte per les noves tecnologies —els quatre volums fins ara publicats, encapçalats per un esplèndid assaig de Jesús Tuson, *Paraules en la corda fluixa*, poden comprar-se en la xarxa en versió paper, però també en versió digital— i que, sobretot, que l'empresa es presenti com una associació cultural sense ànim de lucre, que admet socis nous i que promet reinvertir en noves publicacions els guanys de les ja existents. En conec també de ben grans per a qui sempre ha resultat atractiva la figura de l'editor lliure de la febre de l'enriquiment immediat, que no és patrimoni exclusiu dels especuladors immobiliaris. O no és cert que entre els editors —i entre els autors, sense cap mena de relació causal—

hi ha l'aposta per la literatura de venda fàcil i massiva? Si passàrem anys en què allò exquisit es feia patrimoni de minories il·lustres, fa temps que alguns se n'han anat a l'altre extrem i ens volen fer creure que qualsevol llibre que no es ven per milers mereix la condemna de la guillotina. Fins i tot en aquesta condemna tan literària, Tria Llibres presenta novetats. La impressió sota comanda —només s'imprimeixen els llibres que es compren— no solament és un criteri ecològic, sinó que estalvia al procés editorial el llast de la distribució i l'emmagatzematge costós i inútil. Llàstima, tanmateix, que la tec-

Els quatre volums fins ara publicats poden comprar-se en versió de paper i digital

La impressió sota comanda no solament és un criteri ecològic

que s'ha de fer bé". Torregrossa, a més, també valora unes altres interseccions, la incorporació dels instruments tradicionals valencians a la vorera del rock, el punk o l'ska. "Crec que ara podem començar a parlar de rock valencià, o

català, perquè fins ara el que es feia era imitar l'estil d'uns altres països. Però actualment hi ha gent que no sols incorpora la dolçaina, sinó que té l'orella parada en la manera de fer música d'ací".

No apte per a sectaris

FRANCESC VIADEL, Barcelona

De l'èxit a la crisi. Pamflet sobre política valenciana

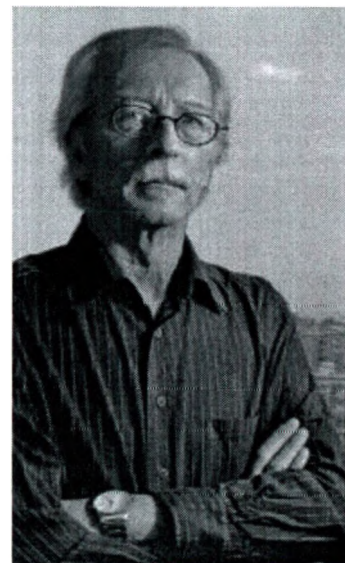
Manuel Alcaraz
Publicacions de la Universitat de València
València, 2010

La clau potser ha estat la renúncia de l'esquerra al disseny estratègic

Acaba d'escriure un llibre important, *De l'èxit a la crisi. Pamflet sobre política valenciana*. Tot plegat, hi ha fet la radiografia precisa d'una amarga derrota, la de les esquerres, però també la d'un triomf tan absolut com desconcertant, el d'un PP

beneficiari d'un neoliberalisme econòmic voraç, ultraconservador fins a l'angúnia i corcat per la corrupció. Els valencians, certament, han sancionat en les urnes la situació, no semblen gens amoïnats malgrat la crisi, i res de moment no fa pensar que tinguen intencions de canviar el rumb del país. La clau de tot l'entrellat potser ha estat, com se'ns adverteix, la renúncia de l'esquerra al disseny estratègic que ha deixat a les mans de la dreta tota la iniciativa, la definició permanent d'una agenda posada al servei d'un "liberalisme trivial". Hi ha també "l'absència d'un paisatge identificable que s'opose globalment" a les polítiques del PP, la qual cosa ha de conduir, inevitablement, a la resignació d'una part de la col·lectivitat al domini dels guanyadors. En la nitidesa de la imatge oferta era imprescindible que diguera coses humilment i sense témer emmascarar-se amb ningú. Que fóra la vocació de compromís civil la que guiara la seua anàlisi més enllà de fidelitats orbes o rancúnies. I crec que és el que ha fet. Una bona lectura, doncs, no apta per a sectaris.

Jesús Tusón.

nologia no haja arribat a la perfecció necessària per a aconseguir impressions immediates d'alta qualitat, com també que les noves maneres de l'edició apunten, si no a la desaparició, a un canvi substancial de les funcions del llibreter. Aquest, certament, des de la perspectiva de la disponibilitat immediata del llibre o de la mateixa informació sobre els productes, sembla que té la batalla perduda. Al capdavant, els canvis, com és ja ben notori, no afecten solament el mitjà, sinó tots els components del procés. I tots hauran de fer servir la imaginació per a adaptar-s'hi.